



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

18. De confeßione sacramentali ipsi S. Ioanni facta, & miraculo ad sepulchrum S. Ioannis ad preces confessæ mulieris patrato, ipsoque peccato propter S. Ioannem deleto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

que ornamentis auri & argenti mirificè deco-
rauit, præditiſque ditauit, familiasque & pos-
ſeſſiones multas eidem loco addixit, in hono-
rem ſancti Ioannis Baptiſtæ. Dicamus affer-
tionem ſcripturæ Theodelindæ reginæ. Of-
fert glorioſiſſima Theodelinda regina, vnà cū
filio ſuo Adalualdo rege, ſancto Ioanni patro-
no ſuo de dono Dei, & de dotibus, chartulam
ſuæ donationis, quam in ſuorū præſentia ſcri-
bere fecit. Si quis quolibet tempore hanc te-
ſtem voluntatis ſuæ corruerit, in iudicij ex-
tremi die cum Iuda traditore dānetur. Ordina-
tio verò eius talis fuit. De rebus ſancti Ioan-
nis nullo modo ſe debet aliquis intromittere,
niſi tantum ſacerdotes, qui ibi deſeruiunt die
ac nocte, tantumq; ſamuli ac ſamulæ, qui ibi
ſubiecti ſunt, communiter debeant viuere.

*Ex vita S. Ioannis Eleemoſynarij, auctore Simeone
Metaphraſte. De confeſſione ſacramentali ipſi S. Io-
anni facta, & miraculo ad ſepulchrum S. Ioannis
ad preces confeſſe mulieris patris, ipſoq; peccato
propter S. Ioannem deleto. Habetur Tom. 1. Suriij.*

CAP. XVIII.

Quædam mulier, orta in oppidulo, quod
culerat Patriarcham Ioannem Elec-
moſynarium, poſtquàm reſciuit cum iam eſſe
migraturum ad Dominum, magni & graui
peccati ſibi conſcia, accurrit ad beatum: & ca-
lidis lachrymis profuſis: eius pedes tangens,
petebat illius peccati abſolutionem. Ille autē,
§ 4 Si

Si credis, inquit, meis precibus te esse ab hoc peccato absoluendam, oportet omninò te id prius confiteri. Cùm autem dixisset se nò posse id labijs proferre, iussit id scriptis significare. Cùm verò videret eam id agrè ferre, iubet vt ipsa id scribat, & suo ipsius sigillo munit, & sic ei tradat schedulam. Cum ergò sic factū esset, & in eius manus tradita fuisset obfirmata schedula, rogabat mulier eum obtestans, vt nihil eorum, quæ inerat, veniret ad cuiusquæ cognitionem. Quinque dies adhuc præterierunt: & magnus ille excedens è vita, migravit ad iustorū tabernacula, cùm nihil de ea re cuiquam dixisset omninò. Cùm autem mulier, diuina quadam fortè prouidentia, non adfuisset illo die, quo excessit è vita, ea accedens ad sepulturam, & dubitans, ne fortè quæ eiusfidei cõmissa fuerat schedula neglecta & in Episcopatu relicta deprehenderetur ab omnibus, dolore affecta, à se propemodum discessisset, quàm maxima potuit celeritate venit ad illius capsam, & tanquam eo viuo, clamabat: Quid hoc fecisti, ò vir diuine, mihi peccatrici, vt nunc efficiar ab omnibus probro & dedecori? Quod enim, ne tibi quidem potui aperire propter lapsum insignem, hoc erit omnibus manifestum. Vtinam ne cogitarem quidem de te hac re conuenire. Existimans enim per te pœnas futuras effugere, & hoc non sum

sum assecuta: & quod ex eo oritur, dedecus mihi conciliaui. Sed enim non recedam à tuo sepulchro, neque omninò hinc surgam, nisi de ijs, quæ petiui, me feceris certiozem. Persuasum enim habeo te non esse mortuum, sed in Deo viuere, & te apud eum posse, quæ vis, facere.

Hæc dicens, & alia his similia, tribus diebus & totidem noctibus venerandæ eius capsæ ascedit, & (ò Dei miracula) vltima nocte egreditur è capsâ vir ille admirabilis simul cum ijs, qui cum eo iacebant, Episcopis: (Eiusmodi enim erat id, quod apparebat) & ei dixit. Quousque ò mulier, clamans, es ijs, qui hic sunt, molesta? Nostra enim vestimenta iam tuæ humectarunt lachrymæ, fluentes instar fluuij. Cum hæc dixisset, tradit ei schedulâ, sicut erat ab illa obsignatum. Deinde, Agnoscisne hunc dixit, ò mulier? Accipe ergò, & eam soluens, vide Dei opera admirabilia. Cum illa autem surrexisset, & ad se rediisset, videt quidem rursus sanctos suam capsam ingressos, habens verè schedulam in manibus, viro illæso manente signaculo. Quod quidem cum soluisset, priorem quidè scripturam inuenit deletam? alienâ autem videt positam subscriptionem, quæ sic habebat: Propter Ioannem seruum meum deletum est tuum magnum peccatum.

Eusebius Casariens. libr. 6. Ecclesiast. hiffor. cap. 8.
De Narcisco Episcopo Hierosolymorũ, qui aquam